

فشارها بر فن درلاین بر سر مجارستان

کمیته امور حقوقی پارلمان اروپا از اقدام حقوقی علیه کمیسون اتحادیه اروپا بر سر رفع محدودیت از مجارستان برای دسترسی دولت این کشور به ۱۰ میلیارد یورو از منابع مالی اتحادیه حمایت کرد. گروهی از نمایندگان پارلمان اروپا پیش از این کمیسیون اتحادیه اروپا را متهم کرده بودند در مقابل فشارهای دولت ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان که مانع از تصمیم دسته‌جمعی در حمایت از اوکراین می‌شود، از خود انعطاف نشان داده است. نمایندگان پارلمان اروپا همچنین بر این باور هستند که دولت مجارستان هنوز با معیارهای تعیین‌شده در زمینه حکومت قانون فاصله دارد. سرگئی لاکودینسکی، نماینده آلمانی پارلمان اروپا گفت اعضای این نهاد قانون‌گذاری نمی‌توانند به کمیسیون و شورای اتحادیه اروپا اجازه دهند تا ابزاری برای باج‌خواهی از بروکسل را در اختیار بودایلیست بگذارند. تصمیم کمیته امور حقوق پارلمان اروپا را می‌توان پیامی هشدارآمیز به اورزولا فن درلاین، رئیس کمیسسیون اروپا دانست که از قصد خود برای ادامه فعالیتش در این مقام پس از برگزاری انتخابات پارلمان اروپا سخن گفته است.

ادامه از صفحه اول

پیگیری حقوق مردم خط قرمز ندارد

یعنی این‌طور نیست که مثلاً بعد از ۱۱ اسفند برای جامعه ختم بگیریم و خرمایی خیرات کنیم و فاتحه‌ای بخوانیم و برویم دنبال کارمان. بعد از ۱۱ اسفند، چه در انتخابات شرکت کرده باشیم یا نه، چه تحلیل بکنیم و بگوییم همه آن ۶۰ درصدی که رأی ندادند، معترض بودند و بعد اضافه کنیم که هفت، هشت درصد هم رأی باطله بوده و سه درصد هم تقلب شده و این‌طوری میزان اعتراض را برسانیم به ۷۰ درصد و بعد نتیجه بگیریم که پس فقط ۳۰ درصد در انتخابات مشارکت کردند، باز هم یک موضوع به جای خود باقی است. با همه این جمع و تفریق‌ها و جازدن ۳۰ درصدی که بیشترشان، اغلب کاری به انتخابات ندارند و اضافه‌کردن این هفت درصد و آن سه درصد، تا بتوانیم برسیم به پیش‌بینی‌مان، یک ماجرا همچنان به جای می‌ماند؛ مردم از ۱۲ اسفند، باز هم باید زندگی کنند، باز هم شهردارشان همین است، باز هم مجلس‌شان همین است و باز هم دولت‌شان همین، تازه اگر بدر نشته باشد.

بگذارید مثالی بزنم. من بیا دو نهاد صنفی مرتبطم، «انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران» و «انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران». محل دفتر هر دواین نهادهای صنفی را شهرداری تهران در سال‌های گذشته در اختیارشان نهاده، علاوه بر اینکه ساختمان «موزه گرافیک ایران» هم که بنایی قاجاری و بازسازی‌شده است و در مکان یارک پلیس قرار دارد، در همان ادوار گذشته از طرف شهرداری به انجمن گرافیک سپرده شده. با انتخابات شورای شهر در سال ۱۴۰۰ و تغییر مدیریت شهری، شهرداری تهران به دنبال بازپس‌گیری این اماکن از دو انجمن برآمده از جمله در دوره‌ای که خود، عضو هیئت‌مدیره انجمن گرافیک بودم، سازمان‌ریاسازی به انجمن اطلاع داد که باید موزه گرافیک را تخلیه کنید که می‌خواهیم آنجا را کافی‌شاپ کنیم تا عوایدی برای شهرداری داشته باشد. پس از این تماس، من به اتفاق رئیس انجمن، به سازمان‌ریاسازی رفتم و مذاکراتی را آغاز کردم که نهایتاً به توقیف آن تصمیم شهرداری منتهی شد و فعلاً، همچنان ساختمان موزه در اختیار انجمن گرافیک است. درباره دفتر انجمن روزنامه‌نگاران استان تهران هم شهرداری تهران برخلاف قرارداد منعقد، تصمیم به بازپس‌گیری محل انجمن گرفت که کار به مجاری حقوقی کشید و این‌یکی هم فعلاً متوقف مانده تا بعد چه شود. در هر دو این وقایع و در موارد مشابه، اینکه هیئت‌مدیره‌ها پیگیر حقوق اعضای صنف خود باشند، ربطی به این ندارد که به وجه شخصی، شهردار را یا ساختار را قبول داشته باشیم یا نه؛ آنچه باید انجام داد و وظیفه هیئت‌مدیره‌هاست، پیگیری حقوق اعضای صنف است و نه عمل به اعتقادات شخصی. غیر از این اگر به وجه شخصی هم که باشد، چنانچه برای کسی مشکلی قضایی رخ دهد و با کسی وارد دعوی حقوقی شود، براساس این باور که من ساختار حقوقی کنونی کشور را قبول ندارم که عمل نمی‌کنم؛ بلکه دقیقاً به همین ساختار حقوقی کشور مراجعه می‌کنیم، تا آنچه حق خود می‌دانیم، به دست بیاوریم؛ اما آیا هیچ وقت، هیچ‌کدام از آنهایی که می‌گویند ما این ساختار را از بن قبول نداریم، خواهند گفت ما در حد نهایت تعارض با ساختار رسیده‌ایم و دیگر از خط قرمز گذشته‌ایم؛ پس به همین ساختاری که قبول نداریم مراجعه نخواهیم کرد تا حقوق‌مان را به دست آوریم؟ اصلاح‌طلبی دقیقاً یعنی همین؛ یعنی پیگیری حقوق در همین ساختار موجود، یعنی همان کاری که هیئت‌مدیره‌های انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران و انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران انجام داده‌اند و دقیقاً همان کاری که تک‌تک ما در صورت بروز یک دعوی حقوقی به قوه قضائیه همین ساختار مراجعه می‌کنیم تا حقوق‌مان را استیفای کنیم. روزنه‌گشایی دقیقاً یعنی همین یعنی تلاش کنیم که وقتی در این ساختار زندگی می‌کنیم، جدای از اینکه قلباً و شخصاً آن را قبول داشته باشیم یا نه، پیگیر حقوق‌مان در همین ساختار موجود باشیم. حالا چگونه است که برخی به امثالندگان بی‌اینه روزنه‌گشایی ایراد می‌گیرند که «حد نهایی حضور در پای صندوق رأی کجاست؟» آخر مگر زندگی اجتماعی حد نهایت دارد و تمام می‌شود؟ اگر معتقدیم که برای استیفای حقوق شخصی خود و حقوق اعضای صنف خود، لازم است با همین ساختار موجود (چه قبولش داشته باشیم یا نه) وارد تعامل شویم، چرا می‌گوییم همین تعامل را برای کسب حداقلی از حقوق مردم نباید انجام داد؟

هم‌زمان با ادامه جنگ با اوکراین، روسیه از روز گذشته تا یکشنبه انتخابات ریاست‌جمهوری را برگزار خواهد کرد؛ انتخاباتی که پیش‌بینی می‌شود ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهوری این کشور، بار دیگر در آن پیروز شود. پوتین از ابتدای قرن بیست‌ویکم قدرت را در روسیه در اختیار دارد و اگر پیش‌بینی تحلیلگران درست باشد و اتفاقی غیرمنتظره رخ ندهد، ولادیمیر پوتین می‌تواند حضور در کاخ کرملین را برای شش سال دیگر تثبیت کند و پس از ژوزف استالین، دیکتاتور دوران اتحاد شوروی کمونیستی، دومین رهبر روسیه باشد که طولانی‌ترین دوره ریاست بر این کشور را به نام خود ثبت می‌کند. نتایج این انتخابات به فاصله کوتاهی پس از اتمام رأی‌گیری اعلام خواهد شد و برنده در ماه می فعالیت را در کاخ کرملین آغاز می‌کند. قرار است در مناطقی که روسیه آنها را «سرزمین‌های جدید» می‌نامد، یعنی بخش‌هایی از اوکراین که اکنون تحت کنترل نیروهای روسیه هستند نیز رأی‌گیری انجام شود؛ هرچند اوکراین تصرف این مناطق را غیرقانونی می‌داند و می‌گوید تا زمانی که آخرین سرباز روس را از سرزمین‌های تصرف‌شده بیرون نکند، آرام نخواهد گرفت. برگزارکنندگان انتخابات همچنین اعلام کرده‌اند سیستم رأی‌گیری آنلاین و غیرحضوری هم برای اولین بار در این انتخابات ریاست‌جمهوری در دسترس خواهد بود.

در انتخابات پیش‌رو، ۱۱۲٫۲ میلیون نفر حق رأی دارند و ۱٫۹ میلیون نفر در خارج از روسیه نیز می‌توانند در این رأی‌گیری شرکت کنند. برای ۱۲ هزار نفری که در پایگاه فضایی بایکونور در جنوب قزاقستان کار می‌کنند نیز امکان شرکت در انتخابات فراهم شده است. انتخابات قبلی روسیه نشان می‌دهد معمولاً حدود ۸۰ تا ۸۰۰ میلیون نفر رأی می‌دهند. بر اساس آمار اعلام‌شده از انتخابات سال ۲۰۱۸، در آن سال میزان مشارکت ۶۷٫۵ درصد بود. ولادیمیر پوتین ۷۱ساله قرار است در

این انتخابات، روی کاغذ رقیابی هم نداشته باشد. او با نیکولای خارتونوف کمونیست، لئونید اسلوتسکی رهبر حزب ملی‌گرای لیبرال‌دموکرات و ولادیسلاو داوانکوف از حزب «مردم جدید» رقابت می‌کند. پیش از این، یوریس نازدین، نامزد ضد جنگ، مانند یک‌تارینا دوتنسووا از نامزدی در انتخابات ریاست‌جمهوری منع شدند. پوتین در بیش از دو دهه‌ای که قدرت را در روسیه در اختیار دارد، تمام رقبای جدی خود را به هر نحوی از میدان رقابت حذف کرده است. الکسی ناوالنی، مخالف سرشناس پوتین نیز اخیراً در زندان سبیری جان خود را از دست داد.

پوتین در حالی بار دیگر برای تصرف قدرت در روسیه می‌جنگد که در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۰ این کشور با ۵۳ درصد آرا و در انتخابات سال ۲۰۰۴ با ۷۱٫۳ درصد آرا پیروز شد. او در آن زمان وده داد از اصول مومکراتیک دفاع خواهد کرد و آزادی مطبوعات را افزایش خواهد داد.

در انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۰۸ روسیه، دیمیتری مدودف نخست‌وزیر پوتین پیروز شد. ولادیمیر پوتین و پنج حزب سیاسی از نامزدی مدودف پشتیبانی کردند و او ۷۱ درصد آرا را به دست آورد.

در سال ۲۰۱۲، قوانین انتخابات ریاست‌جمهوری روسیه تغییر کرد و اعلام شد که رئیس‌جمهور برای شش سال انتخاب خواهد شد، نه برای چهار سال. در آن دوره، پوتین ۶۳٫۶ درصد آرا را به دست آورد و برای سومین بار به کرملین راه یافت. پس از آن نیز انتخابات

قاعدتا همدلی دسته آخر یعنی وفاداران به دموکراسی بیش از دیگران منزلت و اعتبار دارد اما مشکل اساسی این است که غالب این جریان‌ها و نخله‌های فکری که در ایران از دموکراسی سخن می‌گویند، شرایط کنونی جامعه ایران را که متأثر از شرایط جهانی است، نادیده می‌گیرند. دموکراسی ناموجود باید بر کدامیک از استن‌های جامعه موجود ممکن شود. زیربنای این دموکراسی حتی از سمت کسانی که صادقانه به دموکراسی دل بسته‌اند و خط قرمز آنان باور به دموکراسی است، نادیده گرفته می‌شود. درواقع مردمی برای برپایی دموکراسی وجود ندارد، حتی ما با توده‌ها هم روبه‌رو نیستیم که بیم آن برود به توده‌های فاشیستی تبدیل شوند. دموکراسی به مردم نیاز دارد و فاشیسم به توده‌های مستنی آن وجود ندارد و مهم‌تر از آن، معنای زمان و جایگاه انسان در بستر زمان به‌کلی تغییر کرده است. سیمون وی که «نگریستن» و توجه‌ب‌باور دارد، او متأثر از جنگ جهانی دوم است و رژیم‌های فاشیستی که از طریق دموکراسی به مسند قدرت رسیده‌اند. البته سیمون وی نگاهی الهیاتی به نگریستن و توجه دارد، اما می‌خواهد نشان دهد چگونه آدمیان زمانه او نگریستن و توجه را از دست داده‌اند. او برای فهم تصاویر و نمادها می‌گوید: «نباید در تفسیر آنها کوشید، بلکه باید در آنها نگریست تا زمانی که نگاه روشن آغاز شود. در کل، این روشی

آغاز انتخابات ریاست جمهوری روسیه و کاندیدای بدون رقیب

نمایشی برای تداوم قدرت پوتین

ریاست‌جمهوری روسیه در ۱۸ مارس ۲۰۱۸ برگزار شد و ولادیمیر پوتین توانست با کسب حدود ۷۷ درصد از آرای عمومی، با فاصله زیادی از رقبایش در انتخابات پیروز شود. بر اساس قانون اساسی روسیه، رئیس‌جمهوری تنها می‌تواند دو دوره چهارساله پشت سر هم این مسئولیت را بر عهده بگیرد، اما بعد از اصلاحات سال ۲۰۰۸ دوره ریاست‌جمهوری به شش سال افزایش یافت و اصلاحات انجام‌گرفته در سال ۲۰۲۰ هم که تعداد سال‌های قبلی ریاست‌جمهوری پوتین را صفر کرد، عملاً به پوتین اجازه می‌دهد برای ۱۲ سال دیگر و تا سال ۲۰۳۶ در قدرت بماند. انتخابات مارس ۲۰۲۴ در روسیه تا حد زیادی تشریفاتی است؛ زیرا پوتین کنترل کامل دولت و رسانه‌های این کشور را در دست دارد و جریان اصلی نارضایتی عمومی را جرم‌انگاری کرده است. غرب، پوتین را یک جنایتکار جنگی و دیکتاتور معرفی می‌کند، اما نتایج برخی نظرسنجی‌ها در داخل روسیه نشان می‌دهد او ۸۵ درصد محبوبیت دارد که از زمان قبل از حمله به اوکراین بالاتر است. کرملین مدعی است پوتین از حمایت قاطع مردم این کشور برخوردار است و مقام‌های روسیه می‌گویند غرب با ایجاد تردید در مشروعیت انتخابات، تلاش می‌کند روسیه را تضعیف کند. رئیس‌جمهوری روسیه در داخل نیز با مخالفت‌هایی روبه‌رو است، اما بیشتر نیروهای عضو اپوزیسیون

روسیه به قوانین رسمی نظام سیاسی تحت کنترل شدید پایبند هستند و با وجود داشتن کرسی در پارلمان، در مسائل عمده با کرملین مخالفت نمی‌کنند. این در حالی است که لیبرال‌های طرفدار غرب در مجلس کرسی ندارند و حامیان الکسی ناوالنی، سیاست‌مدار تازه درگذشته اپوزیسیون نیز یا در زندان هستند یا به خارج از کشور گریخته‌اند. آنها پوتین را پدروانده‌ای به سبک مافیای می‌دانند که سیستمی از حکومت شخصی متکی بر فساد ساخته است. به گزارش رویترز، ولادیمیر پوتین تصمیم گرفته در انتخابات ریاست‌جمهوری

پیش‌رو که «به‌شدت صحنه‌آرایی شده است»، به‌عنوان یک نامزد مستقل شرکت کند؛ یک فرایند دموکراتیک ساختگی که باعث می‌شود او در جایگاه رهبر روسیه باقی بماند. رئیس‌جمهوری روسیه ۱۴ نوامبر سال گذشته هم تغییراتی را در قانون انتخابات ریاست‌جمهوری به تصویب رساند که محدودیت‌های جدیدی برای پوشش رسانه‌ای ایجاد می‌کند. بر اساس این تغییرات، تنها خبرنگارانی که «بر اساس قوانین فدرال اجازه کار دارند» می‌توانند از داخل مراکز رأی‌گیری عکس و فیلم بگیرند. به این ترتیب ولادک‌نویسان و خبرنگارانی که برای رسانه‌های مستقل یا در تبعید کار می‌کنند، از دسترسی به مراکز رأی‌گیری منع می‌شوند. یک نهاد نظارت بر انتخابات به نام سازمان امنیت و همکاری اروپا، در ماه ژانویه از اینکه روسیه تصمیم گرفته است ناظران آنها را به انتخابات دعوت نکند، ابراز تأسف کرد. بیا کائوما، از مقام‌های سازمان امنیت و همکاری اروپا، گفت: «ما متأسفیم که شرایط در روسیه آن‌قدر بدتر از گذشته شده که نمی‌توانیم برای انتخابات ریاست‌جمهوری در ماه مارس ناظر اعزام کنیم».

این نهاد در سال ۲۰۱۸ ضمن اعلام اینکه برای ارتقای مشارکت در انتخابات ریاست‌جمهوری روسیه تلاش‌های بسیاری صورت گرفته، در بیانیه‌ای تأکید کرد: «باین حال، محدودیت‌ها درباره آزادی تجمع، آزادی بیان، آزادی فعالیت تشک‌ل‌ها و همچنین ثبت‌نام نامزدها، فضا را برای مشارکت سیاسی محدود کرده و به فقدان رقابت واقعی منجر شده است».

ادامه از صفحه اول

ایدئولوژی سازی از دموکراسی

توجه ما را جلب نمی‌کنند. زمان حال به نوک باریک زمان واقع تقلیل می‌یابد. زمان حال دیگر دوام نمی‌آورد. هایدگر در مواجهه با سلطه زمان حال ناپیوسته و نقطه‌وار و فاقد تاریخ به ناچار احساس می‌کند که باید خصلت اکنونی بودن امروز را از آن بزدايد. برخلاف آنچه به اشتباه تصور می‌شود، شتاب علت منجمدشدن زمان حال یا زوال‌یافتن دیرند نیست. رابطه میان فقدان دیرند و شتاب پیچیده‌تر از اینهاست. زمان دقیقاً به این دلیل که دیگر هیچ وقفه‌ای در درون خود ندارد، همچون بهمن با سرعت تمام در حال سقوط است».۱ چول هان باور دارد جوامع زمانه شتاب را پشت سر گذاشته‌اند و دیگر اسیر شتاب زمانه نیستند، بلکه آنچه بالای جوامع امروز است «زمان‌پریشی» است. در این زمان‌پریشی که حاصل سلطه جهان دیجیتال است، هیچ چیز درون‌ماندگاری شکل نخواهد گرفت. اینک پریش اساسی اینجاست که در این شرایط و بستر این چنینی تکلیف دموکراسی چیست و به‌میانجی چه مفاهیمی باید دموکراسی را طلب کرد و آیا دموکراسی با تعریف‌های سابق مطابقت و همخوانی دارد؟

- «جاذبه و رحمت»، سیمون وی، با مقدمه و ضمیمه‌ای به قلم گوستاو تیبون، ترجمه بهزاد حسین‌زاده، نشر نی
- «رایحه زمان: جستاری فلسفی در باب هنر درنگ‌کردن»، بیونگ چول هان، ترجمه فریدا فرندوفر، نشر چرخ

«آگهی فقدان گواهینامه موقت پایان تحصیلات»

گواهینامه موقت پایان تحصیلات اینجانب نرگس نقوی فرزند نصراله به شماره شناسنامه ۱۳۷۵۳ صادره از تهران در مقطع کارشناسی در رشته نقاشی صادره از واحد دانشگاهی سوره به شماره ۱۳۲۷۵/ص/۳۴۴ مورخ ۹۷/۱۱/۲۸ مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد. ازاین‌بده تقاضا میشوداصل مدرک را به دانشگاه سوره به نشانی خیابان آزادی بین خوش و آذربایجان ارسال نماید.

اطلاعی پذیرش عضو

انجمن صنفی کارفرمای کلینیک های گياه پزشکی کددار قرنطینه کشور
به استناد ماده ۱۲۱ قانون کار و آیین نامه مصوب هیات وزیران، انجمن صنفی با عنوان فوق در شرف تاسیس می باشد.
کلیه کارفرمایان شاغل در صنف مزبور در صورت تمایل به عضویت، از تاریخ انتشار این اطلاعی طرف مدت ۳ روز می توانند درخواست کتبی خود را به نشانی اصفهان مبارک به درجه پلوار جالبازان یا شماره۰۹۱۳۳۳۶۹۶۴۳ ارسال نمایند.

هیات موسس:۱.مژده مومنی
۲.راحله نعمتی
۳.علی زمان میرآبادی
نماینده هیات موسس: مژده مومنی
تلفن: ۹۱۳۳۳۶۹۶۴۳

آگهی دعوت از بستانکاران شرکت طراحی محاسبه تاو در حال تصفیه (با مسئولیت محدود)

به شماره ثبت۶۹۸۱۵۲ و شناسه ملی۱۴۰۰۶۱۶۳۳۳ (نوبت اول) در اجرای ماده۲۱۵ اصلاحیه قانون تجارت از کلیه بستانکاران شرکت طراحی محاسبه در حال تصفیه (با مسئولیت محدود) به شماره ثبت ۶۹۸۱۵۲ و شناسه ملی ۱۴۰۰۶۱۶۳۳۳ آگهی انحلال آن در صفحه ۶۱ روزنامه رسمی کشور به شماره ۲۲۷۹۱ مورخ ۱۴۰۲/۰۴/۰۱ درج گردیده است دعوت به عمل می آید تا ظرف مدت حداکثر یک سال از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول با ارائه مدارک مثبته ادعای خود به مدیر تصفیه آقای امیرحسین مصورحماتی به شماره همراه۰۹۱۲۰۲۰۶۱۰ مستقردر آدرس استان تهران شهرتهران خیابان برادران شهیدمحمدی بلوار توکل کوچه اکبری پلاک ۱۰ واحد ا کدپستی ۱۶۷۴۸۹۶۵۱ مراجعه نمایند.بدیهی است شرکت ومدیر تصفیه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مهلت فوق به شرکت منعکس گردد مسئولیتی نخواهندداشت.

مدیر تصفیه هیئت طراحی محاسبه تاو (با مسئولیت محدود) در حال تصفیه

امیر حسین مصورحماتی

گزارش

اعلام نخست‌وزیر جدید تشکیلات خودگردان

رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین، با وجود مخالفت اعضای جنبش فتح، محمد مصطفی، مشاور اقتصادی دیرینش را نخست‌وزیر جدید تشکیلات خودگردان اعلام کرد. برخی رسانه‌های منطقه مدعی‌اند که این انتخاب درپی فشارهای ایالات متحده بوده است. در پیوند با همین موضوع، الجزیره نوشت که محمود عباس با «فشار» آمریکا برای «اصلاحات» روبه‌رو است و انتصاب محمد مصطفی نیز «بخشی از چشم‌انداز واشنگتن درمورد غزه پس از جنگ است». محمد مصطفی در آمریکا تحصیل کرده، اقتصاددان است و مواضع سیاسی مستقل دارد. نخست‌وزیر ۶۹ساله تشکیلات خودگردان فلسطین، پیش از این نیز وزیر اقتصاد و معاون نخست‌وزیر دولت تشکیلات خودگردان بود. محمود عباس در سال ۲۰۱۵ محمد مصطفی را برای ریاست صندوق سرمایه‌گذاری فلسطین برگزید. این صندوق در سراسر فلسطین نزدیک به یک میلیارد دلار دارایی دارد. نخست‌وزیر جدید در سال ۲۰۱۳ نیز معاون نخست‌وزیر تشکیلات خودگردان بود. او حدود یک دهه قبل در بازسازی غزه پس از جنگ هم نقش مهمی داشت. مصطفی ماه ژانویه در سخنانی چرخ غزه را «فاجعه انسانی» خواند و گفت پیامدهای این جنگ از یک دهه درگیری بیشتر بوده است. الجزیره نوشت: «مقامات دولت بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا، از محمود عباس خواسته‌اند متخصصان اقتصادی و تکنوکرات‌ها را برای کمک به اداره غزه پس از جنگ به کار گیرد». حوزه اختیارات تشکیلات خودگردان، که اکنون محمد مصطفی مأمور تشکیل کابینه آن است، به بخش‌هایی از کرانه باختری محدود است. محمود عباس در حکم انتصاب محمد مصطفی از او خواست تا برنامه‌هایی را برای متحدرکن مجدد دولت در کرانه باختری و غزه تدارک ببیند. رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین همچنین بر مواردی از جمله اصلاحات دولتی، ارتقای وضعیت اقتصادی و امنیت و مبارزه با فساد تأکید کرد. محمد مصطفی جانشین محمد اشیته می‌شود که اواخر فوریه را مقام خود استعفا داد. تشکیلات خودگردان که جامعه بین‌الملل آن را به رسمیت می‌شناسند، اتحاد مجدد سرزمین‌های فلسطینی را هدف قرار داده است. جنبش فتح این تشکیلات را رهبری می‌کند. محمد مصطفی با وجود نزدیکی به محمود عباس عضو جنبش فتح نیست و همین مسئله انتخاب او را برای محمود عباس چالش‌برانگیز کرده بود. جنگ غزه و تلاش برای بازسازی نوار غزه پس از جنگ یکی از مهم‌ترین مأموریت‌های محمود عباس و محمد مصطفی محسوب می‌شود. در همین حال، ارتش اسرائیل در آستانه ورود قابل پیش‌بینی به رفح در جنوبی‌ترین نقطه نوار غزه از طرح خود برای هدایت بخش عمده‌ای از جمعیت این شهر به سوی «جزیره‌های بشردوستانه» در مرکز نوار غزه خبر داد. اسرائیل در آغاز جنگ با حاسم در نوار غزه، بخش عمده‌ای از فلسطینیان را از شمال به سمت جنوب منتقل کرده بود و به‌تدریج پیشروی خود را از شمال به سمت جنوب نوار غزه توسعه داد.

آگهی دعوت به مجمع عمومی فوق العاده شرکت آترازیت آرای (سهامی خاص)

بدینوسیله ازکلیه سهامداران شرکت آترازیت آرای (سهامی خاص) به شماره ثبت۳۷۱۸ و شماره ملی۱۴۰۰۴۵۶۷۰۴ دعوت به عمل می آید تا در مجمع عمومی فوق العاده روز دوشنبه مورخ۱۴۰۲/۱۰/۱۴ که از ۱۰ ساعت صبح در محل قانونی شرکت واقع در شهرنظر نظام آباد بخش مرکزی، شهرنظر آباد، شهرک صنعتی سپهر، خیابان خواجه نصیرالدین طوسی، خیابان بهمن پلاک صفر طبقه همکف کد پستی ۳۳۱۴۵۹۰ تشکیل می گردد، حضور بهم رسانید.

دستور جلسه: تبدیل شرکت از سهامی خاص به سهامی عام واصلاح اساسنامه

آگهی دعوت از بستانکاران شعبه شرکت خارجی جلیلی پان انرژی اف زدای در ایران

(در حال تصفیه) به شماره ثبت ۲۸۸۱ و شناسه ملی ۱۰۹۸۰۰۸۱۳۰۰

در اجرای ماده۲۱۵ قانون تجارت، بدین وسیله از کلیه بستانکاران شعبه شرکت خارجی جلیلی پان انرژی اف زدای در ایران (در حال تصفیه) به شماره ثبت ۲۸۸۱ و شناسه ملی ۱۰۹۸۰۰۸۱۳۰۰ آگهی انحلال آن در صفحه ۱۶ روزنامه رسمی کشور به شماره ۲۲۹۲۱ مورخ ۱۴۰۲/۰۹/۰۸ درج گردیده است دعوت به عمل می آید تا ظرف مدت حداکثر یک سال از تاریخ انتشار نوبت اول آگهی با ارائه مدارک مثبته ادعای خود به مدیر تصفیه آقای لی یینگ چاگ(Li Yingchang) به شماره همراه۰۹۱۲۸۳۳۳۳۸۷ مستقردر آدرس تهران، محله داوودیه، بلوار میرداماد، ساختمان پاناروما، پلاک ۳۷۰، طبقه ۸ و کدپستی ۱۵۴۹۹۴۳۴۰۴ مراجعه نمایند.
این آگهی در سه نوبت و هر نوبت به فاصله یک ماه در روزنامه رسمی و روزنامه کثیرالانتشار کشور درج می گردد. بدیهی است پس از انقضا مدت فوق الذکر هیچ گونه ادعایی پذیرفته نخواهد شد و شرکت و مدیر تصفیه در مورد هرگونه ادعای احتمالی که خارج از مدت فوق به شرکت منعکس گردد دمسئولیتی نخواهند داشت.